

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

LXIII. Nondùm erant abyssi, & ego jam concepta eram. Proverb. c. 8. v. 24.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

§. 6. *Antiquitas.*433. arIobarzenIs In FILIVM
DILeCtIo.

ARiobarzenes, potentissimus Cappadociæ Rex, ubi filium aliquandò suum, longè infrâ se collocatum, & viliorè admodùm loco, pro suâ fortunâ conspexisset, confestim pro eâ, quâ in genitum suum ferrebat dilectione, ex Throno Regio descendens, Diadema in caput illius transtulit, hisce eum verbis, ut suum in locum succederet, hortatus: *Volo te Regem, & Regnum in te transfero: sufficit Patri, modò regnet Filius, sanguis ejus.* Quid hîc ageret Filius, adeò à Rege, genitore suo dilectum se conspiciens? Tacitæ sine voce lachrymæ ubertim defluxêre per ora, inhorruit corpus, dilapsum Diadema est, quod tam inopinatò fuerat impositum, nec quò jussus erat, progredi potuit. Verùm, ô ingens amoris vis! Regno nihilominùs se abdicat læto animo Pater, & Filius, quantumcunque protestatus, Cappadocum ab ipso Rex salutatur. Nec finis tam facilè certamini huic, Patrem inter, ac filium, prorsùs admirabili fuisset impositus, nisi voluntati Patris, Pompeij quoque Magni, tunc fortè pro tribunali sedentis, auctoritas accessisset. Hinc filius, sine morâ, Rex proclamatus, ac Regio Diademate publicè est redimitus.

Quis jam audebit asserere, amorem Filij DEI, succubuisse amori qualicunque humano, qui, quâ DEUS est, Pater Virginis MARIE est? an non quâ DEUS, & quâ Filius, invitat Matrem suam dilectissimam ad Regna? dum miram ejus pulchritudinem his verbis deprædicans: *Tota pulchra es, amica mea, & macula non est in Te*, Cant. 4. statim invitationem subjungit: *Veni de Libano, Sponsa mea, veni de libano! veni, Coronaberis.* Ibid. v. 8. Ubi non unum tantùm, sed triplex *Veni!* attentius est considerandum, non unum solum, sed ter repetitum invitamentum; Invitatur nimirùm à DEO Patre, tanquam *Filia*, à DEO Filio, ut *Mater*, à DEO Spiritu Sancto, tanquam *Sponsa*, tripliciter dilecta, quia tripliciter præservata à quocunque peccato. Quis ergò non piò crediderit, hanc Triados Sacrosanctæ Filiam, Matrem, & Sponsam, nunquam extitisse filiam, sponsamque Luciferi? quis dixerit, originalis peccati contagione, ullo momento fœdatam, ac vel ideò cœlesti aliquandò Regno fuisse indignam? &c.

§. 7. *Anagramma.*

VnICa DEVM CIBas.

Mundi Regem unica alis, O amata, et pura!

Versio litteralis

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

434

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS LXIII.

§. I. *Scriptura.*435. VirgIneæ DE I MatrIs ante
abIjssos ConCeptIo.Prov. c. 8. v. 24. *Nondùm erant Abyssi,
& ego jam concepta eram.*

AByssos, de quibus hîc Virgineam DEI Matrem Sapientissimus mortalium loquentem inducit, alias non esse, quàm Abyssos peccati, æternæ mortis, ac damnationis, ex celeberrimi illius Archidiaconi, in Decretum Gratiani scriben-

bentis, in cap. Nonnè. Distinct. 37. expressis verbis, non obscure colligitur; Ait enim inter alias *Abyssi* explicaciones, eam dici posse ab *A*, quod idem est, ac *Sine*, & à verbo *Byssus*, quod genus quoddam lini candidissimi significat: ex quo ingeniosè deducit, idem esse *Abyssum*, quod *sine Byssò*, seu *sine candore*. Quo supposito, aptè profectò per *Abyssum* intelligitur *Peccatum*, quod candore Divinæ gratiæ animam privat, & nigram reddit, juxta illud Jeremiæ: *Denigrata est super carbones facies eorum*. Quòd si verò expositio hæc aliquam fortasse novitatem redolere uni alterive videatur, eaque præplaceat, quâ communiter *Abyssus* pro infinitâ quasi aquarum congerie, absque fundo accipitur, id ipsum non minus præsentī favet Conceptui, *Abyssum* cum peccato conferenti: quid enim aliud Regius propheta per *Abyssum* intelligit, quàm *peccatum*? dum ait: *Abyssus abyssum invocat*: quod utique idem est, ac dicere: impius de peccato in peccatum prolabitur, imò *cùm in profundum venerit, contemnit*.

In has igitur *Abyssos*, quamvis omnis Adami progenies, tum per noxam originalem, tum per actualia peccata quotidie labatur, æternum certè damnanda, nisi DEUM hominem sibi liberatorem, tum per Baptismi undas, tum per Pœnitentiæ lachrymas reconciliet, tamen Beatissima Numinis Genitrix conceptam se gloriatur ante abyssos, dicendo: *Nondum erant abyssi, & ego jam concepta eram*, eò quòd antequàm in illas incideret, jam Divinâ præventa gratiâ, per eandem fuerit ab omni peccato, tum originali, tum actuali penitens præservata, & liberata, sicque singulariter concepta, ut *abyssi* nullo unquam momento aliquid juris in eam sibi vindicare potuerint. Aiunt Jurisperiti, negativam partem in controversijs difficilè admodum esse probationis; unde hoc potissimum superest remedium, ut accusatus probet, cùm delictum sibi impositum patratum

fuit, longè se ab eo loco tunc temporis abfuisse. Non dissimiliter in proposito nostro conceptu, cùm mors peccati originalis ex Adamo, primo parente nostro ortum habuerit, omnibus ejus filijs per naturalem propagationem ab ipso descendentibus mors illa imputatur, tanquam prævaricatoribus, in ipso capite contentis; at Beatissima Virgo apertissimè probat, sibi non imputandam esse hanc mortem peccati, quia antequàm essent *abyssi* originalis culpæ, etiam in æternâ permissione, permittente omnes ab Adam naturali viâ propagatos infici, jam ipsa in mente DEI concepta, & in Divinâ voluntate præordinata erat. atque hinc est, quòd licet in profundâ illâ abyssò, ac profusio originalis peccati submersi fuerint omnes ab Adamo progeniti, ut in sensu mystico de illis intelligi possint ea Exodi verba: *Submersi sunt in mari rubro, Abyssi operuerunt eos, descenderunt in profundum, quasi lapis*, Beatissima tamen Genitrix, ex specialí Filij sui beneficio, in Conceptione suâ submergi non potuit, ipsâ dicente: *Nondum erant abyssi, peccati originalis, & ego jam concepta eram*, in mente DEI. Hæc omnia optimè perpendens Divus noster Joannes Damascenus, Virginis illibatae cliens devotissimus, *MARIA*, ait, *statim ab initio gratiæ abyssum invenit, que animam non minus, quàm corpus Virgineum custodiret*. & quid, si *MARIAM* ipsam *Abyssi* nomine appellarem? non errarem certè, cùm ab ipsis etiam SS. Patribus talí frequenter nomine fuerit honorata. Audiatur Anastasius Sinaita: *Abyssus est MARIA, ex quâ Angeli verum solem exortum viderunt*. pariter Henricus Suso: *Abyssus inexhausta divina misericordiæ MARIA*. cum quibus doctissimus etiam sentit Idiota, *Abyssus* inquit, *multarum gratiarum MARIA, ex qua peccatores hauriunt gratiam incessanter*. sicut autem, formato olim spherico hoc mundo, dum tenebræ fuissent super faciem *abyssi*, non est aspernatus Spiritus Domini volare super illas aquas, imò tamdiu super ijs

Thren. c.
4. v. 3.

Psal. 41.
v. 8.

Proverb.
18. v. 3.

Orat. de
Assumpt.

L. 4. Anag.
gog. con-
templ.

Medit. de
compass.
M.

de B. V.
p. 14. con-
templ. 24.

subsistere voluit, ad instar sollicitæ gal-
linæ ova foventis, & vivos satagen-
tis pullos educere, quousque postea
formata extiterit lux isthæc, orna-
tum cœlum, exulta tellus, mundus-
que totus affabrè fabricatus: sic,
cùm tenebræ essent super *abyssum* pec-
cantis Adami, quæ etiam Marianam
involuturæ *abyssum* videbantur, pla-
cuit Divino Spiritui jam tum, magnâ
sollicitudine super *MARIAM* qui-
escere, ut luce gratiæ, mirum in
modum, ante omnes peccati abyf-
sos illustrata, ardentissimâ charita-
te, virtutumque omnium elegantia,
nullo non momento fuerit ornatissi-
mè exulta, sicque in dignam *DEI*
Genitricem elegantissimè ab initio
conceptionis fabricata. O ergo feli-
cissima Divinæ misericordiæ *Abyssus*!
O Virgo ter immaculata, quia *ante*
abyssos concepta! Ecce ad te confugi-
mus: *Abyssus*, *abyssum invocat*, nos
scilicet miseri peccatores, tuam ma-
ternam pietatem! id unicum suppli-
citer flagitantes, ut ea nobis esse ve-
lis, quæ à Seraphico Bonaventurâ
deprædicaris, nimirum *Abyssus*, *abyf-*
sum invocans, *interpellando pro nobis pro-*
fundissimam misericordiam Filij tui.

In Spec.
Virg.

§. 2. *Authoritas.*

436. Ioannis Hierosolijmitani, pro
DEI GENITRICE sine Labe,
sententia.

Beata MARIA de naturâ humanâ ali-
ter fuit orta, quia in suo ortu non
fuit onerata amaritudine delictorum,
sed instar illius nubeculæ fuit levis,
per immunitatem peccatorum, & dul-
cis per plenitudinem charismatum.
De institut. Monachorum, c. 32.

§. 3. *Ratio.*

437. DEI PATRIS, ac FILII, Mira-
æqVALITAS.

CHRISTUS redemptor noster, ante-
quam humanam assumeret car-

nem, ab æterno erat tantæ Sapientiæ,
ac potentiæ, in eligendo sibi Ma-
trem, omnis corruptionis expertem,
quantæ fuit Sapientiæ, ac potentiæ
Pater æternus, in producendo quoad
intrâ ab æterno coæquale sibi Ver-
bum: Atqui Pater æternus non potuit
aliud Verbum producere, nisi sibi
gratum, ac expers omnis corrupti-
onis: Ergo etiam Redemptor no-
ster non potuit aliam eligere Ma-
trem, nisi sibi gratam, atque omnis
corruptionis expertem. Sed pecca-
tum originale tollit amicitiam DEI,
ac incorruptionem animæ, & corpo-
ris. Ergo Christus non potuit talem
Matrem eligere, quæ haberet pec-
catum originale. Maj. Prob. Eadem
Sapientia, Potentia, & Voluntas tan-
quam prædicata absoluta, sunt in
omnibus tribus Personis Divinis. Er-
gò si in Patre fieri aliter non potuit,
quàm quòd produxerit Verbum sibi
gratum, atque expers omnis corrup-
tionis, etiam in Filio aliter fieri non
potuit, quàm quòd elegerit Matrem
sibi gratam, atque omnis corrupti-
onis expertem.

§. 4. *Historia.*

Lves Mediolanensis,
Voto Cessans.

438.

TEMPore Blanchorum, quo lues
contagiosa ipsam Cisalpinæ
Galliæ Metropolim, Civitatem nem-
pe Mediolanensem pervadebat, ac
locum hunc, populi multitudine re-
fertissimum, crudelî plurimorum stra-
ge jamjam depopulata fuerat, resi-
dui Urbis incolæ, ad spiritualia con-
versi remedia, Virginem præsertim
Beatissimam in auxilium vocârunt,
votum, in ejusdem honorem, una-
nimiter facientes, quòd si desperatis
aliàs rebus subvenire, ac potentî suâ
apud Filium intercessione, Civita-
tem crudelî peste liberare digna-
retur, Festum immaculatae Concep-
tionis, hætenus nondum celebrari
ab ijs solitum, solennî singulis an-
nis

nis, ritu peragere vellent. Et fanè placuit Superis pium promissum, ac Beatissimam Numinis Genitricem in miserorum civium pertraxit subsidium; Enimverò, vix votum emisere, cum, cessante omnî contagio, ab ulteriori periculo penitùs fuere absoluti. Crevit jam, ex die illâ, singularis ergà Virginem sine labe conceptam devotio; quamvis enim primus jamjam Mediolanensium Dux summo semper amore erga immaculatam Deiparâ Conceptionem exarserit, atque ad exhortationem Magistri Petri de Candiâ, jam ante adeptum Ducatum, Matrem misericordiâ devotissimis frequenter precibus, per dictum Sanctissimâ Conceptionis privilegium, invocare consueverit, (ut mirum videri non debeat, vel ideò Petrum hunc, ad summi Pontificatûs apicem, ipsum verò ad Ducis Mediolanensîs dignitatem, paullo post evectos fuisse) tamen dicto per Virginem beneficio, toti Civitati Mediolanensî tempore pestis exhibitò, devotio hæc, ingens per totam viciniam sumpsit incrementum. *Bernardin. de Bussi Serm. 9. de Concept.* Ubi prætereà notandum, diversas tam Italiâ, quàm Hispaniâ Civitates, à pestiferâ lue similiter liberatas, voto factò, majorî celebritate suprâdictum Conceptionis Festum peragendi. ex quibus Genua Anno 1579. Florentiâ Anno 1633. Civitas Huesca Aragoniâ Anno 1450. Civitas Messina Anno 1650. ac specialiter Roma, tempore Alexandri VII. cum enim in Vigiliâ ejusdem Festi, multi tam Religiosi, quàm sæculares, orando, ac jejunando purissimâ Virginis opem implorâssent, pestis confestim decrescere, perque immaculatam hanc DEI Genitricem, paullo post ex toto cessare visa est. ut meritò altèfatus Christi in terris Vicarius, institutâ solenni Processione ad S. MARIAM in Porticu, talem liberationem potentissimo MARIÆ auxilio gratus adscripserit. *Diar. Marian. Francisci Marchese.*

S. 5. *Symbolum.*

Heliotropii, ad Solis Iter, 439.
Mira Conversio.

Solis amicus ego, convertor semper ad istum,
Hunc sequor, ad metam tendimus ambo parem.
Solis amica parens Divini, semper ad istum
Vertitur: Hinc maculam nescit uterque parem,
Ad me converso ejus. Cant. c. 7. v. 10.

S. 6. *Antiquitas.*

Medusa terrifica, ob- 440.
trVn Cata.

Perfeus, generosissimus Juvenis, cum mandatum à Pallade accepisset, ut vindictam de Medusâ sumeret, eò quòd plurimos illa homines, eam aspicientes, convertisset in lapides, mox promptum ad jussa, licet ardua, sese exhibuit: cui hunc in finem Mercurius ipse Talaria, & falcatum ensẽm suppeditavit, Pluto Galeam, Pallas Ægidem ære adeò splendidam subministravit, ut Gorgoniam faciem posset impunè aspicerè. Hicce ergo confusus Numinum armis, non dubitavit, Medusæ in occursum procedere, quam à tergo animosè adorsus, caput illi validissimo impetu amputavit, illudque, com-

complicatis licet anguibus terrificum, feliciter tamen à se obtruncatum, Palladi detulit. *Lucan. l. 9.*

Quid jam Medusa superbiens, terrifica, & ad hominum nata perniciem denotat, nisi superbi Luciferi, in mortalium, suum aliquandò in locum subrogandorum, perditionem intensissimi, indefessam audaciam, cruentis indefinenter cladibus etiamnum intentam? Quid Perseus, raræ virtutis Heros, à Pallade submissus, nisi mulierem illam fortissimâ, ac Amazonum omnium facilè Principem, MARIAM? à Divinâ sapientiâ, eum in finem, submissam, ut immaculatâ suâ Conceptione, vindictam de hoste infernali sumeret, tot stragibus, in Adami posteros commissis, superbo? quem in finem, non ficta quædam Poëtarum

Numina: Mercurius, Pallas, Pluto, &c. sed tota Sacrosancta Trinitas, Pater, Filius, & Spiritus Sanctus, arma Divinæ protectionis validissima MARIE suppeditavit, quibus freta, inimicum ausu generosissimo aggressa, infernalem Medusam gloriose prostravit, vipereumque caput, toti orbi terrificum, primo conceptionis articulo, valido impetu contrivit, ac gloriose conquassavit, &c.

§. 7. Anagramma.

DeIpara! te pVrè ConCep- 441.
taM IVro.

Ave! Te dignam juro, sine maculâ partam.

Versio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS LXIV.

§. I. Scriptura.

442. CLara LVCerna VINcens
peCCatI noCteM.

Proverb. c. 31. v. 18. *Non extinguetur in nocte Lucerna ejus.*

O densissimas infaustæ noctis tenebras, quas originale peccatum, omnî, proh dolor! extincto Divinæ gratiæ lumine, mundo invexit! O somnolentum, ac prorsus incurium propriæ felicitatis custodem Adamum! quem illis Isaiaë verbis non immeritò alloqui possumus: *Custos quid de nocte? custos, quid de nocte?* quid enim mirum, si peccatum originale nocti comparetur, si hæc ipsâ similitudine Divus quoque Christi colactaneus uti voluit, hæc habens:

Quid autem est nox frigida, & obscura, nisi originale peccatum, frigidum concupiscen-

tiâ, obscurum ignorantia? & sanè horrendam hujus noctis caliginem attentius considerans celeberrimus ille patientiæ Princeps Jobus, cohibere se non potuit, quin in hæc verba prorumperet: Noctem illam tenebrosus turbo possideat, non computetur in diebus Anni, nec numeretur in mensibus: sic nox illa solitaria, nec laude digna. In hac igitur densissimâ peccati originalis nocte, quamvis ob impiam Protoparentum nostrorum Divinæ Legis transgressionem, omne illis, eorumque posteris gratiæ lumen fuerit extinctum, juxta illud: Mandatum lucerna est, & Lex lux: ut verificatum quoque fuerit illud: Lucerna impiorum extinguetur, minime tamen fuit extinctum, nec in illâ communî caligine comprehensum gratiæ lumen in Deiparâ, dum conciperetur, sic attestante Evangelistâ: Lux in tenebris lucet, & tenebræ eam non

com-